

[J. P. Larsen.]

en saadan Skitsets Gennemførelse vil koste, udarbejdet i et Forslag. Jeg brugte Udtrykket, at det er en vidunderlig Skitse, og jeg gjorde det, fordi man overfor vort Forslag, som man for øvrigt heller ikke kalder for andet end et skitse-mæssigt Forslag — den Opfattelse kan jeg ikke gaa ind paa, men det Udtryk anvender man nu —, har brugt mange morsomme Udtalelser. Jeg maa dog sige, at den konservative Skitse kalder egentlig heller ikke særlig paa Alvoren, hvis man skal til at gaa den nærmere efter. Man sporer det ærede Medlem i Skitsen, man sporer hans Haand. Det ærede Medlem gaar stærkt ind for Flyveforsvaret, og naar det ærede Medlem under Militærdebatteerne tager Ordet, ved vi alle sammen: Nu kommer den med Flyveren. Det er blevet hans Kæphest, om man kan bruge det Udtryk om Flyvevæsenet, men det er han nu gaaet saa stærkt ind for, og deri ser han en Redning. Der siges i Skitsen, at man skal have saa mange Flyvemaskiner, at man kan have en Chance for at bevare Herredømmet i Luften omkring Danmark. Herredømmet i Luften omkring Danmark! Ja, det er alligevel ikke saa ganske lidt: Herredømmet i Luften omkring Danmark! Der kunde vist siges adskilligt morsomt derom, men det skal jeg afholde mig fra, det ligger ikke for mig at sige Morsomheder i en alvorlig Situation. Men naar man saa i Skitsen forudsætter, at Herredømmet skal man dog kun have overfor de formentlig svagere Stridskræfter, der vil blive sat ind, har man vel Lov til at spørge: Hvor ved man nu det fra — ja, man siger ogsaa kun formentlig —, at det er svagere Stridskræfter, der bliver sat ind? Jeg formoder, at vil en fjendtlig Magt sætte noget ind paa et Luftangreb overfor Danmark, vil man naturligvis sætte det fornødne Materiel ind, og det skal forstaaes saaledes, at en Magt, der vil angribe Danmark ad Luftvejen — det gælder for øvrigt ogsaa ad andre Veje —, naturligvis paa Forhaand er udmærket godt underrettet om, hvilke Forsvarsmidler Danmark ligger inde med, og hvilke Forsvarsmidler man er i Stand til at anvende. Det er jo bevisligt, at den tyske Generalstab var om ikke bedre, saa lige saa godt kendt med de danske Forsvarsforanstaltninger som den danske Generalstab, da Krigen brød ud i 1914, det kan vi vist godt alle sammen indrømme. Men saa har man dog vel ogsaa Lov til at antage, at hvis man paatænker et Angreb — det er meget muligt, det kommer hurtigt, jeg tror, det ærede Medlem Hr. Parkov har Ret, naar han siger, at

saadant noget kommer hurtigt —, er Beregningerne over, hvor meget man skal bruge, sikkert gjort i saa god Tid, saa man fra en fjendtlig Magts Side altid vil være i Stand til at sætte det Materiel ind, som man mener er nødvendigt til Formaalets Opnaelse, og derfor falder en saadan Antagelse jo ganske til Jorden, naar man vil skitserer, at man skal have et saa stort Antal, at man har Herredømmet; Herredømmet i Luften omkring Danmark overfor de formentlig svagere Stridskræfter. Ja, paa den Maade kan man konstruere, hvad det skal være, det er der ingen Grænser for, Papiret er meget taalmodigt.

Men overfor de Stridskræfter, som vil blive sat ind fra Luften, skal man saa have et Markforsvar, og det forklares yderligere ved, at det skal være et Forsvar paa Jorden. Det forstaaer jeg meget godt; et Markforsvar skal naturligvis foregaa paa Jorden, det kan vi hurtigt blive enige om, men der siges ikke noget om, hvor stort dette Markforsvar skal være, eller hvad det skal bestaa af. Ja, nu anvender jeg den samme Metode, som de Herrer plejer at anvende, naar de spørger af Videbegærlighed overfor vort Forslag. Hvor meget skal der anvendes, hvad skal det være for Kanoner, skal det i det hele taget være Kanoner, eller hvad skal det være? Hvad er det, man tænker paa med dette Markforsvar? Ja, man kan maaske sige, at det kan man ikke faa i en Skitse, og det er indrømmet, men det er dog betimeligt og berettiget, naar man behandler Sagen, at spørge derom, og det kan dog heller ikke være de Herrer ubehageligt at blive spurgt om det, for de maa dog vel vide noget derom, saadan helt hen i Vejret er det vel ikke udarbejdet. Man har vel ikke saadan sat sig stille hen til Skrivebordet og skrevet: Markforsvar, Luftforsvar og saa noget, der hedder Hjemstavnskommandoer. Det vil sige Kommandoer sammensatte af værnepligtige Befalingsmænd og menige af ældre Aargange, og disse Hjemstavnskommandoer skal bevogte — ja, der er nu noget, jeg ikke rigtig forstaaer — Landegrænsen. Det troede jeg nu, den regulære Styrke skulde. Det kan være, jeg læser Skitsen forkert, men saadan har jeg nu forstaaet det, at disse Folk af ældre Aargange skal bevogte Landegrænsen, Kysterne, Kommunikationscentre og lignende, og saa skal de tænkes samarbejdende med de frivillige Korps, thi de frivillige Korps spiller jo ogsaa en Rolle i Skitsen. Og der kommer det andet mærkværdige, idet man for Københavns Vedkommende — Byen tænkes forsvaret af Forsvaret paa Jorden og Forsvaret i Luften og vel sagtens